

ZURb1411 – *Reflexe předmětu Audiocafé*

Téma, které letošní semestr protkávalo dohromady sedm poslechových večerů, znělo „Touhy a sny“. Postupně jsme tak měli možnost poslechnout si řadu audio dokumentů, z nichž každý hleděl na naše téma z jiné perspektivy. Ne vždy navíc byla tato perspektiva pozitivní, ačkoli se to tak na první pohled může jevit. Stejně tak, jak se v audio dokumentech mísily jak pozitivní, tak i negativní prvky, budou se podobně setkávat i v mém hodnocení jednotlivých večerů.

Otvírákem našeho kurzu byl dokument *Americká hra*, na kterou jsem z důvodu nemoci nemohla dorazit. Ani to ale nezabránilo tomu, aby se stal dokument stal po zpětném poslechu jedním z mých favoritů celého kurzu. Jedním z hlavních důvodů, proč mě zaujal, bylo to, že jsem o problematice baseballu nevěděla téměř nic. Dokument mi tak poskytl zajímavý vhled do světa tohoto v České republice ne tak tradičního sportu. Mimo to mě navíc dokument přenesl do atmosféry amerického snu, po kterém jsme já i moji vrstevníci v dospívání toužili při sledování Disneyho pořadů. Americká hra mě tak částečně přenesla v čase a symbol amerického snu mi připomněla. Dalším aspektem, který se mi na dokumentu líbil, byla práce se zvuky. Zároveň také musím ocenit to, že dokument vznikl jako produktová bakalářská práce. I tak ale velmi rovnocenně konkuroval i jiným dokumentům, které vznikaly rukama zkušenějších dokumentaristů.

Své místo v pomyslné top trojce si rozhodně zaslouží také dokument ze série *Slaměné vdovy*, *Žena vězně*. Mimo na první pohled neobvyklého výběru tématu i prostředí, v němž dokument vznikl, na něm oceňuji také hledání respondentky, které jak se nám autorka Dagmar Misařová svěřila, nebylo snadné. Jednou z nejlákavějších věcí na žurnalistice obecně je podle mého názoru možnost dostat se na místa, kam by se ostatní lidé nepodívali a mluvit s lidmi, se kterými bychom se jinak do kontaktu nedostali. Autorce se navíc skvěle povedlo přenést tyto zážitky do audio formy a poslech mi tak utekl nejrychleji ze všech poslechových večerů. Co ale musím vytknout, byla po dokumentová rozprava, která mi v podání paní Misařové připadala ze všech nejméně zajímavá. Pokud si dobře vzpomínám, stihly jsme probrat pouze tři otázky z publika.

Poslední dokument ze série mých největších oblíbenců zazněl na předposledním poslechovém večeru a autorka Gabriela Jakoubková nám v něm představila porno a to, jak ovlivňuje naše životy. Obzvláště zajímavé pro mě bylo sledovat příběh jejího kamaráda, který na sobě začal sledovat patologické důsledky sledování porna, které se projevovali například nevědomým pronásledováním žen, které mu přišly atraktivní. Jedním z důvodů, proč autorka dokument na toto téma tvořila, bylo i šíření sexuálního obsahu mezi jejími známými v dobách dospívání. Většina mladých lidí se tak setkala s rozesíláním nahých fotek svých spolužáků už na střední nebo základní škole, kdy se navíc sexuální obsah pojí i s šikanou. Navzdory všudy přítomnosti tohoto tématu mám ale pocit, že se stále jedná o určité tabu a jsem proto ráda, že se Gabriela zpracování nezalekla. Ukázala navíc, že ne veškerý obsah věnující se těmto tématům, je sám vulgární a těžko vysílatelný.

